

18.9.2025

Espoon kaupunki / Ympäristö- ja rakennusvalvontakeskus
PL 1
02070 ESPOON KAUPUNKI

**RUDUS OY
KULMAKORPI / TAKAPELTO, ESPOO
HAKEMUS YMPÄRISTÖLUVAN MUUTTAMISEKSI**

Ympäristölupa 22.10.2015 § 86 (päätös annettu 3.11.2015)

1. Taustaa

Rudus Oy harjoittaa Espoon Kulmakorvessa (Takapellon alueella) louhintaa ja louheen murskausta kiinteistöillä Kartanonmetsä RN:o 49-408-1-415 ja Svartbäck RN:o 49-408-1-53. Ns. lupavaiheelle 1 on myönnetty maa-ainesluvat 5.5.2010 § 3 (kaupunkisuunnittelulautakunta) ja 19.9.2019 § 68 (ympäristölautakunta). Ns. lupavaiheelle 2 on myönnetty maa-ainesluvat 28.10.2015 § 164 (kaupunkisuunnittelulautakunta) ja 20.3.2025 § 47 (ympäristölautakunta).

Uudenmaan ympäristökeskus on 30.12.2009 (No YS 1695) myöntänyt alueelle toistaiseksi voimassa olevan ympäristöluvan louhinnalle ja murskaukselle. Aluehallintovirasto muutti päätöksellään 16.4.2012 joitakin lupaehtoja. Ympäristöluvalla haettiin muutosta vuonna 2015 silloin käynnissä olleen louhinnan niille alueille, joissa louhinta oli kesken (osa-alueet II–IV) sekä uutta lupaa lupavaiheen 2 alueelle (osa-alueet V–VI). Espoon ympäristölautakunta myönsi Rudus Oy:lle toistaiseksi voimassa olevan ympäristöluvan päätöksellään 22.10.2015 § 86 (päätös annettu 3.11.2015, liite 1). Vaasan hallinto-oikeus hylkäsi valitukset päätöksellään 25.5.2018 (18/0189/1). Korkein hallinto-oikeus hylkäsi hallinto-oikeuden päätöksestä tehdyn valituslupahakemuksen päätöksellään 20.12.2018.

Louhinnan aikana ja sen jälkeen louhos täytetään puhtailla ylijäämämailla. Täyttötoiminnoilla on erillinen ympäristölupa (ESAVI:n päätös 53/2011/1, 14.7.2011).

Louhinta ja murskaus on päättynyt lupavaiheen 1 alueella (osa-alueet I–IV) sekä lupavaiheen 2 osa-alueella V, kyseiset osa-alueet ovat nyt pelkästään maantäyttötoimintojen piirissä. Louhinta ja murskaus jatkuvat edelleen lupavaiheen 2 osa-alueella VI. Sijaintikartta, josta ilmenee lupa-alueiden ja osa-alueiden rajat, on esitetty liitteenä 2.

2. Lupamääräysten muuttaminen

Rudus Oy hakee muutosta Espoon ympäristölautakunnan päätöksellään 22.10.2015 § 86 myöntämän ympäristöluvan lupamääräyksiin seuraavasti:

Lupamääräys nro 8:

Räjäytystyöt on mitoitettava ja räjähdysaineet valittava siten, että räjäytyksistä tai tärinästä ei aiheudu vauriota tai vaaraa ympäristölle, eikä kohtuutonta räsitusta lähialueen asukkaille.

Louhinnassa räjäytettävän kentän koko saa olla keskimäärin 10 000 m³ ja enintään 15 000 m³. Louhinta on tehtävä vähintään kahdessa tasossa siten, että momentaaninen (samanaikaisesti räjähtävä) räjäytysainemäärä on enintään 100 kg.

Lupamääräystä nro 8 esitetään muutettavaksi siten, että lupamääräyksen viimeinen lause poistetaan, eli poistetaan vaatimus kahdessa tasossa tehtävästä louhinnasta sekä enintään 100 kg momentaanisesta räjäytysainemäärästä.

Lupamääräys nro 30:

Kakarlammen vedenpinnan korkeutta on tarkkailtava jatkuvatoimisella vedenpinnan korkeuden mittauslaitteella.

Lupamääräystä nro 30 esitetään poistettavaksi kokonaisuudessaan.

3. Perustelut ja vaikutukset

Lupamääräys nro 8

Momentaanisen räjähdysaineen määrän rajoittamiselle 100 kg:aan ei ole perusteita. Nykyinen rajoitus on mm. johtanut louheen rikotusmäärän kasvuun. Iskuvasarointi näyttäytyy lisääntyneenä ympäristömeluna ja CO₂-päästöinä. Lisäksi räjäytysajankohta on usein siirtynyt myöhäiseen iltapäivään panostuksen hitauden vuoksi, mikä sekin voi aiheuttaa enemmän häiriötä alueen asukkaille.

Räjäytysten tärinävaikutuksia on seurattu mittalaittein toiminnan alusta (2008) lähtien. Tärinämittaustulosten perusteella voidaan myös osoittaa, ettei nykyisen lupamääräyksen mukaiselle rajoitukselle ole perusteita.

Tarkempia tietoja panostuksesta, tärinävaikutuksista sekä perusteluita lupamääräyksen muuttamiseksi on esitetty liitteenä 3 olevassa tärinäteknisessä tarkastelulausunnossa.

Rudus Oy katsoo, että lupamääräyksen mukainen rajoitus momentaanisen räjäytysainemäärän osalta hidastaa louhintatyötä ja aiheuttaa haitallisia vaikutuksia ympäristöön erityisesti melun osalta. Tällöin toiminnan häiritsevyys lisääntyy, vaikka melun ohjearvot eivät ylitä. Nykyisen lupamääräyksen mukainen rajoitus aiheuttaa Ruduksen kokemuksen sekä asiantuntija-arvion (liite 3) mukaan enemmän haitallisia kuin hyödyllisiä vaikutuksia toiminnanharjoittajalle, toiminnan lähietäisyyteen sijoittuville naapureille sekä ympäristölle. Rajoituksen poisto ei aiheuta

riskejä tärinän raja-arvojen ylityksille lähimmissä häiriintyvissä kohteissa, eikä lisää merkittävästi haitallisia vaikutuksia ympäristöön tai asukasviihtyisyyteen, kun edetään liitteen 3 mukaisen räjäytysteknisen suunnitelman ja ehdotettujen seurantojen mukaisesti. Tärinämittauksia jatketaan aiemman käytännön mukaisesti ja näin voidaan varmistaa, etteivät räjäytystärinän raja-arvoja ylitetä jatkossakaan.

Lupamääräys nro 30

Takapellon louhosalueen pohjois-/koillispuolella sijaitsevan Kakarlammen vedenpinnan korkeutta on seurattu jatkuvatoimisesti vuodesta 2009 lähtien, jolloin tarkkailu veloitettiin tehtäväksi silloisessa ympäristöluvassa. Tarkkailuvelvoite on ollut myös maa-ainesluvista, mutta viimeisimmässä maa-ainesluvassa (20.3.2025 § 47), joka koskee ottotoimintaa lupavaiheen 2 osaluueella VI, kyseinen velvoite on poistunut.

Ns. syvälouhinnan alkaessa Takapellon pohjoisosassa etäisyyttä louhinta-alueen ja varsinaisen Kakarlammen välillä oli vähimmillään noin 340 metriä (varsinaiseen luonnonsuojelualueeseen etäisyyttä oli vähimmillään noin 120 metriä). Alueella oli jo aiemmin tehty tutkimus (Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry, 30.5.2001), jossa mm. todettiin, että Kakarlampi muodostaa tiivispohjaisen painanteen, josta ei pohjasedimentin kautta tapahdu veden liikkumista kumpaankaan suuntaan. Hydraulista yhteyttä lammen ja louhinta-alueen välillä ei todettu olevan, sillä useita metrejä paksu tiivis savikerros ei päästä vettä lävitsensä. Myös kallioperätutkimusten perusteella pidettiin epätodennäköisenä, että vesi voisi kallion rakoverkostoja pitkin virrata Kakarlammen ja louhinta-alueen välillä. Louhoksen ja lammen välillä sijaitsee lukuisia pieniä kallioperän siirroksia, jotka ovat kallioperän pääasiallisen rakoilusuunnan suuntaisia ja kohtalaisen jatkuvia. Kyseisen suuntauksen takia ei katsottu pohjavedelle olevan käyttökelpoisia virtausreittejä louhinta-alueen ja lammen välillä. Kyseinen selvitys on esitetty liitteenä 4.

Kakarlammen pitkään jatkuneen vedenpinnan seuranta on osoittanut, ettei vaikutuksia lammen vedenpinnan korkeuteen tai vaihteluihin ole muodostunut louhinnan myötä, kuten ei ennakkoarvioissa katsottukaan olevan todennäköistä. Kakarlammen pinnankorkeuden keskiarvo on vaihdellut vuosina 2017–2024 vuositason välillä +58,29...+58,42, eli noin 13 cm verran. Kakarlammen pinnankorkeudessa ei ole havaittavissa selvää lineaarista suuntausta suuntaan tai toiseen kyseisenä tarkkailujaksona.

Kakarlammen ja louhinta-alueen välissä sijaitsee pohjaveden havaintoputki HP1004, jossa myös on jatkuvatoimista pinnanseurantaa. Pinnankorkeus on pysynyt tasaisena lähes koko tarkkailun ajan eikä selviä suuntauksia ole havaittu, joskin kesästä 2018 lähtien putken HP1004 pinnankorkeus on pysytellyt hieman alempana kuin aiemmin. Laskevaa trendiä ei kuitenkaan ole.

Pinnantarkkailun tulokset 2017–2025 on esitetty liitteenä 5 olevassa raportissa.

Takapellon alueen louhintatoiminta on edennyt niin, että nykyisin louhintaa tehdään enää osaluueella VI, josta etäisyyttä Kakarlammen luonnonsuojelualueelle on vähimmilläänkin lähes 900 metriä ja varsinaiseen Kakarlampeen on yli kilometrin etäisyys. Tällaisilla etäisyyksillä louhinnalla ei arvioida olevan vaikutuksia Kakarlammen pinnankorkeuksiin. Lisäksi on huomioitavaa, että pitkäaikaisen seurannan tulosten mukaan vaikutuksia ei ole ollut myöskään silloin, kun louhintaa suoritettiin huomattavasti lähempänä Kakarlampea. Lisäksi Takapellon louhoksen pohjois- ja keskiosa on jo täytetty puhtailla ylijäämämailla ja täyttötoiminta jatkuu. Nykyisen louhinta-alueen (osa-alue VI) ja Kakarlammen suojelualueen välille on siis maaperä palautettu, eikä siinä ole paljaita kalliioseiniä, joiden mahdollisista raoista kalliopohjavesi pääsisi

tihkumaan ja sitä kautta vaikuttamaan Kakarlammen suojelualueen pohjaveden esiintymiseen tai valuma-alueeseen.

Koska Kakarlammen pinnan tarkkailulle ei edellä mainituin perustein enää ole tarvetta, esitetään tarkkailuvelvoitteen poistamista ympäristöluvasta.

4. Aloitushakemus

Rudus hakee lupaa aloittaa muutetun luvan lupamääräysten noudattamisen muutoksenhausta huolimatta (YSL 199 §). Hakemuksen mukaiset muutokset lupamääräyksiin eivät ole sellaisia, että niistä aiheutuisi pilaantumista eikä haitallisia seurauksia luontoon, ympäristöön tai maisemaan. Aloitushupa ei siten tee muutoksenhakua hyödyttömäksi. Mikäli muutettu ympäristölupa muutoksenhaussa kumoutuisi, jatkettaisiin toimintaa alkuperäisen luvan lupamääräysten mukaisesti. Aloitushupaa haetaan ensisijaisesti molempien lupamääräysten osalta ja toissijaisesti ainoastaan Kakarlammen tarkkailuun liittyvään lupamääräykseen.

Hakemuksen on laatinut FM geologi Oscar Lindfors.

Hakemuksen yhteyshenkilö: Terhi Rauhamäki, terhi.rauhamaki@rudus.fi , puh. 020 447 4090

Kunnioittaen,

Rudus Oy
Helsingissä, 18.9.2025

Hankinta- ja tuotantopäällikkö
Aki Rouvinen
aki.rouvinen@rudus.fi
020 447 4174

Vastuullisuusjohtaja
Terhi Rauhamäki
terhi.rauhamaki@rudus.fi
020 447 4090

Liitteet

Liite 1	Muutoksenhaun kohteena oleva ympäristölupa
Liite 2	Sijaintikartta ja lupa-alueet / osa-alueet
Liite 3	Tärinätekniinen tarkastelulausunto
Liite 4	Kakarlampea koskeva lampi- ja valuma-alue tutkimus, 2001
Liite 5	Kakarlammen ja havaintoputkien seurantaraportti 2017-2025

